

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tárgy: hiánypótlás

Hivatkozás: IV/358-2/2016

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/358-3/2016
Érkezett:	2016 APR 08. Semmelweis
Peldány:	1
Melléklet:	5
Előadó:	H

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

meghatalmazott jogi képviselője
alábbi

hiánypótlást

nyújtom be a Tisztelt Alkotmánybíróság 2016. február 29. napján kelt, 2016. március 9. napján postai úton kézbesített, IV/358-2/2016 iktatószámú hiánypótlási felhívására.

- 1. Hiánypótlás: Az indítvány nem tartalmaz kellő alkotmányossági szempontú indokolást arra nézve, hogy a támadott határozat az ügyfélnek az Alapörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sérti. Az indoklásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére.**

Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata:

„[34] Az Alkotmánybíróság ennek során figyelemmel volt az Alaptörvény negyedik módosításában (2013. március 25.), valamint a 13/2013. (VI. 7.) AB határozatában a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglalt felhasználhatóságát illetően rögzített szempontokra. Tekintettel arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság irányadónak tekintette a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}, a jelen ügy kapcsán is arra a megállapításra jutott, hogy a korábbi határozataiban szereplő érvek és megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya.

[35] Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalta össze. Az itt megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB

határozat, ABH 2002, 116, 118–120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat; 8/2015. (IV. 17.) AB határozat] is megerősítette és gyakorlattá formálta. A kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.” 19/2015. (VI. 15.) AB határozat

***

[19] A tisztességes eljárásra vonatkozóan az Alkotmánybíróság így már korábban megállapította, hogy az olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. A tisztességes eljárás követelménye magában foglalja a bírósággal és az eljárással szemben megkövetelt tulajdonságokat, és egyben biztosítja az Alkotmány 57. §-ában meghatározott valamennyi eljárási garancia teljesedését [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. Az Alkotmánybíróság azt is kimondta, hogy az eljárás tisztessége az eljárás törvényes kereteit, az eljárási jogok érvényesülését biztosítja. Az Alkotmány az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges – és az esetek többségében alkalmas – eljárásra ad jogot, de nem biztosít alanyi jogot az anyagi igazság érvényesülésére [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.].

[20] Az Emberi Jogok Európai Egyezményének szövegéből és az ahhoz kapcsolódó joggyakorlatból is az állapítható meg, hogy a számos részjogosítványból álló tisztességes eljáráshoz való jognak a bírósági eljárás egészét áthatóan kell érvényesülnie.

[21] Az Alkotmánybíróság akkor tud az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasznak helyt adni, ha a bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás az Alaptörvényben biztosított valamely jog sérelmét idézte elő. A bíróság valamely vélt, a döntés lényegére kiható jogi tévedése azonban nem jelenti egyúttal azt, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog sérült.

[22] Az Alkotmánybíróság a saját korábbi gyakorlatára és az európai joggyakorlatra is figyelemmel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot vizsgálva arra a megállapításra jutott, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog az anyagi igazság érvényesülését hivatott szolgálni, azonban az, hogy a bíróság döntése igazságos vagy igazságtalan, nem hozható összefüggésbe ezen alapjog sérelmével. Nem sérül a tisztességes eljáráshoz való jog tehát olyan esetekben, amikor a bíróság a tisztességes eljárás követelményeinek eleget téve helytelen következtetésekre jut döntésében.

[23] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszban tehát az indítványozónak általában nem elégséges a bírói döntés alaptörvény-ellenességét a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmével alátámasztania, indítványa megalapozásához elsősorban valamely más alapjoga sérelmét kell állítania. 2014/1186

A jogsértés lényege, hogy a közigazgatási hatóság az eljárás során a Ket. illetve az MVH törvény által előírt, egyértelmű kötelezettségeket megállapító rendelkezések alkalmazását mellőzi, és ezeknek a rendelkezéseknek az alkalmazására a bíróság sem kötelezte a hatóságot.

A megsértett tételes jogi rendelkezések:

1.) Ket 72.§ (1) bekezdés ee) pont

Ket. 72. § (1) A határozatnak - ha jogszabály további követelményt nem állapít meg - tartalmaznia kell

...

ee) az ügyintézési határidő túllépése esetén az ügyintézési határidő leteltének napját, valamint az arról szóló tájékoztatást, hogy az ügyintézési határidőt mely, az ügyfélnek vagy az eljárás egyéb résztvevőjének felróható okból nem tartotta be, vagy hogy a 33/A. § alkalmazásának van helye.

A bíróság a határozatban mellőzte a közigazgatási határozat módosítását annak ellenére, hogy az ügyfél által a keresetben előadottakkal egyetértett, és ezt az álláspontját az ítélet indokolásában rögzítette:

A 2007. évi XVII. törvény 55.§ (2) bekezdése szerint a támogatás iránti kérelmet a támogatás kifizetésének közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktusban meghatározott esedékességéig bírálja el¹.

---

¹ A támogatások kifizetésére évente legfeljebb két részletben, a december 1-je és a következő naptári év június 30-a közötti időszakban kerül sor. (73/2009/EK rendelet 29. cikk (2) bekezdés). A konkrét esetben 2010. június 30 a határidő.

Jelen esetben a bíróság ítélete után kellett az alperesnek a kérelmet elbírálni és az tényként állapítható meg, hogy az elsőfokú határozat 2014. május 26. napján kelt, azonban **az ügyintézési határidő megsértése** a döntés érdemére nem hatott ki. (10. oldal)

A Ket. idézett rendelkezése nem csak az ügy érdemét érintő határidő mulasztásokra vonatkozik, hanem valamennyire, vagyis az a tény, hogy a határidő mulasztás az ügy érdemét nem érintette, nem jelenti azt, hogy a Ket. 72.§ (1) bekezdés ee) pontjának alkalmazását mellőzni lehetne.

Tény tehát, hogy jelenleg nincs hatósági határozat, amely a határidő túllépés tényét a Ket. rendelkezéseivel összhangban megállapítaná és azt sem rögzíti a határozat, hogy erre a határidő túllépésre nem az ügyfél mulasztása miatt került sor. Figyelembe véve az Alkotmánybíróság idézett gyakorlatát az eljárás tisztessége az eljárás törvényes kereteit, az eljárási jogok érvényesülését biztosítja – ha az ügyfél sem a közigazgatási eljárásban, sem a bírósági eljárásban erre vonatkozó kifejezett kérés ellenére sem tudja kikényszeríteni, hogy a határozat a jogszabály által előírt kötelező tartalmi elemeket tartalmazza, akkor **az mind a közigazgatási eljárás tisztességességét (XXIV. cikk (1) bekezdés), mind a bírósági eljárás tisztességességét (XXVIII. cikk (1) bekezdés) sérti.**

Az is tény, hogy a határozatnak ez a hiányossága veszélyezteteti illetve jelentősen megnehezíti az ügyfél egyéb – polgári jogi – igényeinek érvényesítését²: kérdéses, hogy a jogsértést megállapító hatósági határozat hiányában (pusztán a bírósági ítélet indoklása alapján) a késedelem idejére esedékes kamatot sikeresen tudja-e igényelni az ügyfél. Ha nem, úgy a határozat hiányossága miatt sérül az ügyfél XXIV. cikk (2) bekezdésében rögzített joga is. Jelentős bizonyítási nehézséget okozhat továbbá az is, hogy a határozat nem rögzíti, hogy a késedelemre nem az ügyfél miatt kerül sor, ezért azt a polgári peres eljárásban adott esetben az ügyfélnek kell majd bizonyítania.

Itt jegyezzük meg, hogy [REDACTED] 2012-ben a [REDACTED] keresztül igényelték a területalapú támogatást. Abban az eljárásban a kölcsönös megfeleltetés körében az elsőfokú határozat 2016. márciusában emelkedett jogerőre (a jogszabályi határidő 2013. március 31. lett volna) úgy, hogy menet közben két alkalommal hozott a hatóság jogsértő határozatot, és abban az eljárásban is az a hatósági álláspont, hogy határidő túllépés nem történt. A [REDACTED] 2013. évi kérelme alapján indult kölcsönös megfeleltetés ellenőrzésére indult eljárásban még nem született elsőfokú határozat sem. A támogatás iránti kérelmekről még egyik ügyben sem született döntés.

---

² A 2009. évre a kamatkövetelés összege csaknem 3 millió forint.

Úgy véljük az ügyfél a fent előadottak alapján kellően eszköztelen ahhoz, hogy érdemben befolyásolni tudja az eljárási határidők betartását és emiatt az alapjogi sérelem megállapítható legyen, figyelembe véve azt is, hogy a hatóság éves szinten 20-30 millió forint közötti kifizetéseket tart vissza évekig indok nélkül, miközben a területek jogszabályi elvárásoknak megfelelő állapotban tartását elvárja az ügyféltől.

2.) MVH törvény 57.§ (1) bekezdés és a Ket. 115.§ (2) bekezdés

57. § (1) Ha a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv megállapítja, hogy a fellebbezés elbírálására jogosult szerv vagy a bíróság által még el nem bírált döntése jogszabálysértő, a határozatát az ügyfél terhére a döntés közlésétől számított egy éven belül, az ügyfél javára az intézkedésekben való részvételhez való jog közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktusban, illetve jogszabályban meghatározott elévüléséig módosítja vagy visszavonja.

115.§ (2) Ha a hatóság döntése jogszabályt sért, a felügyeleti szerv azt megváltoztatja vagy megsemmisíti. Szükség esetén a felügyeleti szerv a jogszabálysértő döntést végzésben megsemmisíti, és új eljárásra utasítja az ügyben eljáró hatóságot. A döntést közölni kell azzal, akivel a jogszabálysértő döntést közölték.

Mindkét rendelkezés kötelezettséget állapít meg a hatóság részére arra az esetre, ha azt észleli, hogy a korábban meghozott döntés jogszabályt sért. Ez azt jelenti, hogy a törvény – amennyiben a visszavonás illetve megsemmisítés jogszabályban meghatározott feltételei fennállnak – nem jogosult mérlegelni a jogszabálysértő döntés visszavonása illetve megsemmisítése körében.

Az tehát a kérdés –

- i. ha van egy hatóság (MVH Közvetlen Támogatások Igazgatósága),
- ii. amely formailag megfelelő eljárásban tartalmilag rossz döntést hoz (a szankciókat megállapító KMF határozat, a jogsértés tényét bírósági határozat állapítja meg), és
- iii. ezután ugyanennek a hatóságnak (MVH Közvetlen Támogatások Igazgatósága)
- iv. egy olyan eljárásban, amely ugyanazon kérelem alapján indult, mint a KMF ellenőrzés,
- v. alkalmaznia a jogerős, de jogsértő tartalmú döntésben megállapított szankciót;
- vi. akkor észlelte-e (elvárható gondosság mellett észlelnie kellett-e), hogy a korábbi döntése jogszabályt sért vagy sem?

Azt gondoljuk, hogy a bíróság az indoklásban több helyen iratellenes megállapításokat tett ebben a körben:

- i. *a bíróság hangsúlyozza, hogy a kölcsönös megfeleltetés tárgyában hozott határozat nem lehet tárgya sem a bírósági eljárásnak, sem a hatósági határozatnak (9. oldal 3. bekezdés): mivel a bíróság előtt vitatott határozat levonást (szankciót) érvényesít a KMF határozat alapján, ezért az tárgya a határozatnak (része a tényállásnak) még akkor is, ha esetleg jogszerű az ott megállapított szankció.*
- ii. *A bíróság megállapította, hogy hatósági mulasztás hiányában nincs helye a kérelmezett eljárás lefolytatásának (9. oldal 5. bekezdés utolsó mondat): mivel a KMF határozat a fentiek szerint a tényállás része, és a bíróság állapította meg a szankciók alapjául szolgáló jegyzőkönyv jogsértő voltát, van a tényállást befolyásoló hatósági mulasztás az ügyben, amelyet közokirat rögzít.*

Hivatkozunk még a jogsértés észlelése kapcsán arra, hogy az ügyfél számtalan alkalommal, számtalan fórumon (a mindenkori első és másodfokú hatóságok, felügyeleti szervek, az MVH elnöke) jelezte írásban (hívta fel a hatóság figyelmét arra), hogy a KMF határozatok tartalma a bíróság ítéletét követően egyértelműen jogsértőnek minősül.

Ha pedig a jogsértés észlelése az első és a másodfokú hatóság részéről megtörtént – **márpedig megtörtént** –, akkor a törvény egyértelmű kötelezettséget ír elő a közigazgatási hatóság számára: amennyiben a jogszabályi feltételek adottak, a döntést vissza kell vonni illetve meg kell semmisíteni.

Ebben az esetben is arról van tehát szó, hogy a hatóság köteles az eljárási jogi szabályokban rögzített cselekmények végrehajtására, ezeket azonban nem hajtja végre – ezzel sérül a XXIV. cikk (1) bekezdése – továbbá ezek végrehajtására a bíróság sem kötelezi a hatóságot – ezzel pedig sérül a XXVIII. cikk (1) bekezdése.

Annyival szeretnénk kiegészíteni az alkotmányossági szempontú érvelést, hogy a döntés visszavonása és a döntés felügyeleti eljárás során történő megsemmisítése a kérelemben ismertetett Alkotmánybírósági döntések alapján a közigazgatás törvényes működésének „helyrebillentését” biztosító jogintézmény azokban az esetekben, amikor a rendes jogorvoslat keretében történő jogérvényesítés az ügyfélnek nem állt módjában vagy érdekében.

Mind a Ket., mind az MVH törvény meghatározza azokat a kereteket amelyeken belül ezek a korrekciók megtörténhetnek – ezek a korlátozó rendelkezések biztosítják azt, hogy a törvényes állapot helyreállítása során egyéb (elsősorban a jogbiztonság követelményéből levezethető) jogok, garanciák ne sérüljenek: jóhiszeműen szerzett jogot ne sértsen, bizonyos időn túl a korrekcióra már ne legyen lehetőség, amennyiben a határozatot másodfokú hatóság vagy bíróság már megvizsgálta a döntéseket visszavonásának, megsemmisítésének nincs helye.

Másrészről azonban ezek a jogszabályi rendelkezések azt is jelentik, hogy ha megállapítható, hogy a törvényes állapot helyreállításának jogszabályban meghatározott akadálya nincs, akkor

nincs olyan (akár alkotmányosnak is nevezhető) érdek, amely a törvényes állapot helyreállítását akadályozná. Ha ehhez hozzátesszük, hogy a közigazgatás törvény alá rendeltségéből fakadó alapvető követelmény, hogy a hatóság a döntéseit az adott eljárásjogi keretek között, az anyagi jog szabályait érvényesítve hozza meg, látjuk azt is, hogy a visszavonás/megsemmisítés mellőzése ebben az esetben azt jelenti, hogy nem érvényesül a közigazgatás törvény alá rendeltségének követelménye sem.

Ismét hivatkozunk a kérelemben már előadott alkotmánybíróági álláspontra: **Nem összeegyeztethető a tisztességes eljáráshoz való joggal, végső fokon a jogállamiság elvével az, ha a törvényalkotó a hatékonyság szempontját úgy érvényesíti, hogy eközben a hatósági eljárás ügyfele személyként vagy hivatása, tevékenysége gyakorlásában kiszolgáltatottá, lényegében eszköztelenné válik a közhatalom fellépésével szemben.** [165/2011. (XII. 20.) AB határozat]

A vitatott bírósági döntésben és az annak alapjául szolgáló közigazgatási eljárásban a döntések úgy születtek meg, hogy a döntések törvényességének érvényesülését elősegítő eljárásjogi garanciák – kifejezett kérés ellenére – nem érvényesülnek, pusztán azzal az indokkal, hogy a visszavonni, megsemmisíteni kért döntések jogerősek.

A KMF szankciók hatályban tartása 3 éven keresztül évi 8-10 millió forint levonást jelent az ügyfélnél egy olyan jegyzőkönyv alapján, amelyről az sem állapítható meg, hogy a fényképek az ügyfél területén készültek-e, illetve bizonyos esetben megállapítható, hogy a fénykép nem támasztja alá a jegyzőkönyvi megállapítást.

Megjegyezzük azt is, hogy [REDACTED] kb. 8 évig tartott azt elérni, hogy az MVH adja meg az ellenőrzési jegyzőkönyvekben a fényképek készítésének helyét és irányát. Ezt a [REDACTED] 2012. évi kérelme alapján indult KMF eljárásban a hatóság 11 fénykép esetében megtette (ez töredéke az összes fényképnek) – ebből 4 fénykép esetén egyértelműen megállapítható, hogy nem az ügyfél területeiről készült, további 1 fénykép esetén nem egyértelműen állapítható meg, hogy az ügyfél területe honnan kezdődik/meddig tart a fényképen.

Összegezés

Mind a határidő mulasztás, mind a jogsértő tartalmú KMF határozatok esetében azt állítjuk hogy a hatóság garanciális jellegű eljárási szabályok alkalmazását mellőzi és ezek alkalmazását a bíróság sem kényszeríti ki a hatóság részéről, továbbá azt, hogy ezek a mulasztások jelentős érdeksérelmet okoznak az ügyfél oldalán. Kimondta az Alkotmánybíróság, hogy nem sérül a tisztességes eljáráshoz való jog olyan esetekben, amikor a bíróság a tisztességes eljárás követelményeinek eleget téve helytelen következtetésekre jut döntésében: jelen ügyben garanciális jogokat biztosító jogintézmények alkalmazásának kikényszerítésére nincs lehetősége az ügyfélnek. Attól függetlenül, hogy a jogvita az érdemi kérdést tekintve miként zárul (pl. megvannak-e a határozat visszavonásának jogszabályban

meghatározott feltételei) nem mellőzhető az, hogy a fent idézett rendelkezések és az abból fakadó – hatóságot terhelő – kötelezettségek értékelése a tényállás rögzítése keretében megtörténjen.

2. Hiánypótlás: az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az ítéletben nem alkalmazta a 2007. évi XVII. törvény 12.§ (4) bekezdését, ezért a rendelkezés megsemmisítését nem kérheti. Indítványát célszerű az Abtv. 27.§-ra alapoznia.

A 2007. évi 12.§ (4) bekezdésének alkalmazása azért marad el (maradt el) a hatóságok és a bíróságok részéről, mert a jogvita arról folyik, hogy az előző pontban ismertetettek szerint kell-e egyáltalán intézkednie az első- illetve másodfokú hatóságnak (a jogsértés észlelését követően meg kell-e indítania a határozatok visszavonására, megsemmisítésére irányuló eljárásokat a hatóságnak és kell-e ebben a tárgyban döntést hoznia).

Azt, hogy a 2007. évi 12.§ (4) bekezdése alapján a megindított eljárásokban van-e tényleges lehetőség felügyeleti eljárás lefolytatására, a jelenleg folyamatban levő eljárásokban nem merült fel (nem merülhetett fel).

Hivatkozunk arra is, hogy a bíróság a kereseti kérelem ellenére nem nyilatkozott az ügyben. A bíróság a kérdéskör vizsgálatát már azzal mellőzte, hogy megállapította: a KMF határozatok bírósági felülvizsgálata nem lehet a per tárgya. Ebben a Tisztelt Bíróságnak igaza volt, azonban felperesek nem a KMF határozatok bírósági felülvizsgálatát kérte, hanem azt, hogy kötelezzék a hatóságokat, hogy a saját hatáskörben történő döntésfelülvizsgálat illetve felügyeleti intézkedés keretében korrigálják a jogsértő döntéseiket, és a per tárgyát képező eljárásban ezután hozzák meg határozataikat.

Amíg ilyen kötelezettség létezését sem a hatóságok, sem a bíróság nem állapítja meg, értelemszerűen nem fogja vizsgálni a kötelezettség teljesítését adott esetben akadályozó jogszabályi környezet alkotmányosságát sem.

Ezért is hivatkozott a kérelmező a keresetlevélben az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság másik eljárásban hozott döntésére, ahol elvi élel állapította meg (7.Kpk.50.019/2015/6):

„A kérelmező egy olyan eljárás lefolytatására kérte kötelezni a kérelmezett közigazgatási hatóságot, amely a hivatalbóli döntés-felülvizsgálati eljárások közé tartozik. A kérelmező nem jogosult arra, hogy jogerős közigazgatási határozat felülvizsgálatára kényszerítse a hatóságot. ... A hatóságnak nincs jogszabályi kötelezettsége arra, hogy a jogerős közigazgatási határozatokat kijavítsa, abban az esetben sem, ha a határozat rendelkezései a kérelmező által hivatkozott megelőző peres eljárásban szereplő helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvek megállapításain alapulnak.”

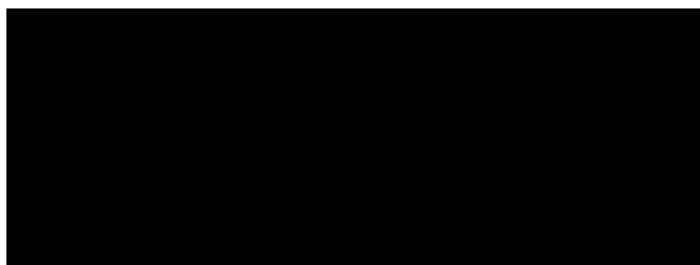
Azon túl, hogy az előző pontban leírtak alapján az állásponttal nem értünk egyet, ez a bírósági álláspont volt az akadálya annak, hogy a felügyeleti eljárás lefolytatásának feltételeit érdemben vizsgáljuk az eljárásban.

Ezzel pedig teljesülnek az Abtv. 26.§ (2) bekezdésében meghatározott feltételek, ezért a továbbiakban ezen jogcím alapján kérjük a rendelkezés alkotmányossági vizsgálatát.

A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz indítvány 2. pontját kiegészítem a tisztességes bírósági eljáráshoz való sérelmére (XXVIII. cikk (1) bekezdés) való hivatkozással, továbbá a 2007. évi XVII. törvény 12.§ (4) bekezdésének vizsgálatát az Abtv. 26.§ (2) bekezdésére tekintettel kérem.

A hiánypótlás mellékleteként csatolom az indítványozó cégkivonatát, aláírási címpéldányát és a mindkét ügyre kiterjedő ügyvédi meghatalmazást (melynek egy példányát az indítványhoz csatoltuk, ez vélhetően a IV/422/2016 ügy iratai között lelhető fel), továbbá a kérelmező személyes adatainak kezelésére vonatkozó nyilatkozatát.

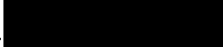
Budapest, 2016. április 8.

képviselésében

Mellékletek:

1. cégkivonata

2. Aláírási címpéldány

3. Ügyvédi meghatalmazás